

IMMUUNGLOBULIIN M PLASMAS

Lühend	P-IgM
Mõiste	IgM moodustab kuni 10% immuunglobuliinide üldhulgast. Ei läbi platsentaarbarjääri. Esimene antikeha, mis tekib pärast esmakontakti antigeeniga. Fikseerib kompleменти ja agregeerib antigeenseid sihtmolekule immuunglobuliinidest kõige tõhusamalt. Osaleb fagotsütoosi toetavas mikroorganismide aglutinatsioonis. Tagab humoraalse immuunvastuse gramnegatiivsete mikroorganismide ja reumatoidfaktorite vastu. Olulisemad IgM tüüpi antikehad on: AB0 vererühma süsteemi antikehad, külmaaglutiniinid, türeoglobuliinivastased antikehad, reumatoidfaktorid jt. Alates 20. rasedusnädalast on loode võimeline tootma IgM vastuseks üsasiseatele infektsioonidele. Neljanda elukuu lõpuks moodustab kontsentratsioon umbes 50% täiskasvanu omast.
Näidustused	<ul style="list-style-type: none"> ▪ korduv, krooniline või raske kuluga infektsioon ▪ monoklonaalsete gammopaatiate diagnostika ▪ ravi tõhususe hindamine makroglobulineemia haigetel ▪ kaasasündinud ja omandatud IgM puudulikkuse diagnostika
Proovivõtu vahendid	Geeli ja liitiumhepariiniga katsuti
Materjali säilivus ja transport	Plasma: 15–25 °C 2 kuud, 2–8 °C 4 kuud, –20 °C 6 kuud Juhul kui proovimaterjali ei saa kohe laborisse saata, tuleb plasma eraldada.
Teostamise aeg ja koht	Argipäeviti, kliinilise keemia labor, Ravi 18
Meetod	Immuunturbidimeetria
Referentsvahemikud	<p>> 18 a: 0,4–2,3 g/L</p> <p>4–17 a: 0,5–2,4 g/L</p> <p>9 k – 3 a: 0,4–2,4 g/L</p> <p>5–9 k: 0,2–1,7 g/L</p> <p>< 5 k: 0,1–1,4 g/L</p>
Tõlgendus	<p>IgM↑</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Waldenströmi makroglobulineemia, düsgammaglobulineemiad ▪ infektsioosne mononukleosis ▪ AIDS ▪ monotsüüt leukeemia, lümfosarkoom, lümfoom, Hodgkini tõbi, plasmotsütoom, retikuloos ▪ autoimmuunhaigused (reumatoidartriit, süsteemsed sidekoehaigused, primaarne biliaarne tsirroos, Hashimoto türeoidiit, Gravesi tõbi jt) ▪ subakuutne bakteriaalne endokardiit, äge või krooniline püelonefriit; nefrootiline sündroom ▪ maksatsirroos, äge viirushepatiit, krooniline aktiivne hepatiit ▪ sarkoidoos ▪ trüpanosomiaas, toksoplasmoos, tuberkuloos, malaaria <p>Segavad tegurid: kloorpromasiin</p> <p>IgM↓</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ idiopaatiline agammaglobulineemia, düsgammaglobulineemia, monoklonaalsed gammopaatid (mitte-IgM), rask- või kergaheltõbi, krüoglobulineemia, plasmotsütoom IgA, IgG, mitte-IgM müeloom ▪ lümfoproliferatiivsed seisundid, Hodgkini tõbi, lümfoidne aplaasia ▪ hepatoom ▪ amüloidoos ▪ valgu kaoga kulgevad enteropaatid, nefrootiline sündroom, rasked põletused ▪ immuunglobuliinide vastased antikehad, immuundefitsiitsed seisundid <p>Segavad tegurid: ravimid (azatiopriin, kloorambutsiil, tsütostaatikud, dekstraan, kulla preparaadid, immuunsupressandid, karbamasepiin, fenütoiin).</p>

Konsultatsioon	Vaike Viia, Svetlana Norman
HK hinnakirja koodid	66123
Kirjandus	<ol style="list-style-type: none">1. Burtis CA, Ashwood ER, Bruns DE (2006) Tietz Textbook of Clinical Chemistry and Molecular Diagnostics, 4th Edition, Elsevier Saunders: 543-5742. Fischbach FT and Dunning MB (2004) A manual of laboratory and diagnostic tests, 7th Edition, Lippincott Williams &Wilkins: 575
Koostaja	Eola Valdre